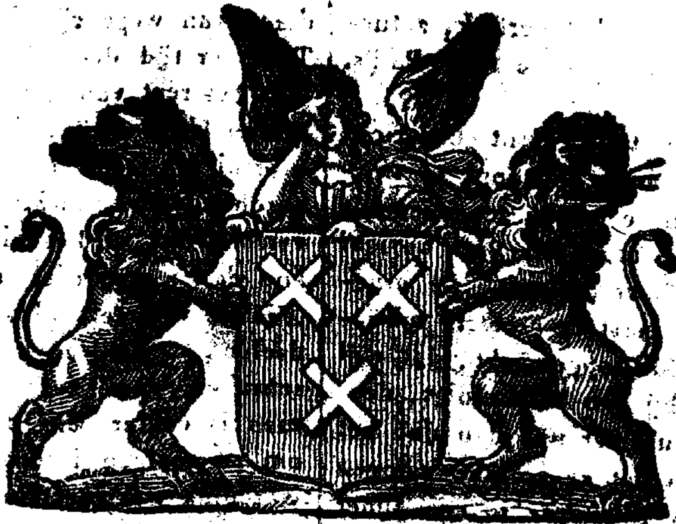
No. 258 — 1833.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk Nieuws-Blad

Dingsdag 29 October.

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

— Breda. — De belgische bladen van heden houden niets van belang, dan het berigt van de aanstaande hervatting der onderhandelingen over den doortogt naar Maastricht, waarvan de generaal *Hurel* door een officier met depeches belast het berigt naar Brussel had overgezonden. Ten gevolge daarvan was er bevel gegeven eenige nieuwe bewegingen, die onder de troepen aan die zijde moesten plaats hebben, te staken.

— Ter Antwerpsche beurs van gisteren (25 *October*) waren genoteerd: Belg. 93⅝,½; Metall. 94¾; Braz. 67¼; Sp. perpet 57, 58¼, 57¾; 3 pCt. 37¼, 37; Uitgest. 11, 11¼; Nap. 84; Sicil. 89⅝; Rom. L. 88¾.

— Men heeft, over Belgie, Londensche berigten tot den 23sten des avonds. Luidens dezelve waren er brieven ontvangen van Lissabon van den 12den, die gewag maakten van een aanval, welke op den 10den door de troepen van dom *Pedro* op het leger van dom *Miguel* was gedaan. Dezelve was op drie punten ondernomen, en waren de Miguellisten na een hardnekkig gevecht van vijf uren, met achterlating van negen kanonnen, genoodzaakt geweest langs den weg van Lunivar terug te trekken. *De generaal Saldanha* had den aanval op den regtervleugel bestuurd en de hertog *van Terceira* aan de linkerzijde. Dom *Miguel* had het paleis van Lunivar, waar hij zijn verblijf schijnt te hebben gehouden, in der haast verlaten en er zijne equipagien moeten achterlaten. Des anderen daags hadden de constitutionelen hunne vijanden vervolgd en hen te Lauris ingehaald en op nieuw geslagen. De admiraal *Napier* was volgens deze berigten met 116 man bij dit tweede gevecht tegenwoordig geweest. Dom *Miguel* had op den verderen terugtogt den weg naar Santarem ingeslagen. Het verlies van dezen laatsten werd op 3000 man begroot, terwijl dat van dom *Pedro* slechts 500 à 600 man zou bedragen hebben. Een groot getal gevangenen en vlugtelingen waren den constitutionelen in handen gevallen en de omstreken van Lissabon alsnu tot aan Peniche van Miguellisten bevrijd. Men verwachtte tegen den 12den een nieuw beslissend gevecht, waaruit schijnt te blijken, dat het leger van dom *Miguel* nog niet geheel uit een was. Op de Londensche beurs van den 23sten had ten gevolge dezer tijdingen veel beweging geheerscht. De Portug. fondsen waren tegen 58¾ genoteerd geweest; voorts de gecons. 87¼; Ned. 2½ pCt. 49¼; 5 pCt. 91⅝, ⅞; Spanje 22.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24sten October.

De Spaansche aangelegenheden schijnen derzelver beslissing te naderen. Het voor als nog te Madrid gevestigd gouvernement, legt eene buitengewone veerkracht aan den dag.

Onder dezelfde dagteekening van den 14den dezer, waaronder de proclamatie van den onderkoning van Navarre, waarvan gisteren gewag is gemaakt, werd uitgevaardigd, heeft ook de generaal *Castanon* de beide provincien Biscaye en Alava in staat van beleg verklaard. In de proclamatie die van zijnentwege uit het hoofdkwartier van Tolosa werd afgekondigd, vindt men artikelsgewijze de onderscheidene bepalingen vastgesteld, tot welker toepassing deze maatregel aanleiding geeft, en die zich door eene buitengewone gestrengheid onderscheidt. Onder anderen komt daarin voor, dat alle de aanstokers en hoofden van den opstand in genoemde gewesten en in eenige steden van Quipuscoa voor verraders zullen worden gehouden, en gevangen zijnde, onmiddellijk zullen worden gefusilleerd, nadat men hen slechts den noodigen tijd vergund heeft, om zich tot den dood voor te bereiden; dat men even zoo zal handelen ten aanzien van alle opstandelingen, die niet op de eerste uitnoodiging zich op genade overgeven, terwijl zij zulks doende, worden te regt gesteld voor de buitengewone militaire commissie, die te St. Sebastiaan zitting houdt; dat eindelijk voor de onderofficieren en soldaten het eenige middel om volkomene vergeving te erlangen daarin bestaat, dat zij hunne hoofden en officieren aan de troepen der koningin uitleveren.

Het *Journal des Débats* vermeent het er voor te mogen houden, dat de proclamatie van don *Carlos*, gisteren medegedeeld, echt is.

Voor 't overige zijn de berigten van de grenzen, even als de vorige dagen, geheel tegenstrijdig. In bijzondere brieven uit Bayonne van den 20sten dezer gedagteekend, houdt men den toestand der Noordelijke provincien van Spanje voor zoo zorgelijk, dat het leger der koningin gewis te zwak zoude zijn, om aldaar haar gezag te herstellen. De opstand zeide men, had zich tot in Aragon uitgebreid, en men zag geen ander middel, om dezelve geheel ten onder te brengen, dan de spoedige tusschenkomst van eene aanzienlijke Fransche krijgsmagt. Dezelfde berigtgever voegt er echter bij, dat bij het afzenden dezer tijdingen, zoo even een courier was aangekomen, die door *El Pastor* van Irun werd afgezonden, met de mededeeling, dat de troepen der koningin, van Madrid en Saragossa komende, met geweld Vittoria waren binnengerukt, de insurgenten die geenen ernstigen weerstand boden en naar alle zijden vlugtende, voor zich uit drijvende. Men verwachtte dus, dat de gemeenschap met de hoofdstad spoedig zoude hersteld zijn.

Volgens andere berigten hebben de aanhangers van Don *Carlos* ook in de vallei van Roncevaux een geduchte nederlaag geleden, ten gevolge waarvan de kolonel *Erazo* op Fransch grondgebied had de wijk genomen.

Eenige bijzondere berigten vermelden, dat ook in Asturie de partij van don *Carlos* het hoofd heeft opgestoken, en bepaaldelijk in het district *Las Montanos* zich van het gezag had meester gemaakt.

Het *Journal de Paris* bepaalt zich bij dit alles tot de tijding, dat volgens een decreet, den 17den dezer in het officieel dagblad van Madrid opgenomen, het gouvernement alle de goederen en eigendommen van don *Carlos* had prijs verklaard; en dat er voorts uit Navarre en Katalonien niets van eenig aanbelang was vernomen.

— Men zegt dat de heer *de la Neuville* dezen morgen met eene bijzondere zending naar Madrid is vertrokken, welke bepaaldelijk ten doel zoude hebben om met het Spaansch ministerie over de maatregelen, bij eene gewapende tusschenkomst gevorderd, overeen te komen.

— Volgens het *Journal de Paris* heeft het vaartuig *le Cheval* den 21sten dezer te Brest aangekomen, aldaar het berigt overgebragt, dat het leger van dom *Miguel* door de bezetting der hoofdstad was teruggeslagen en uit zijne verschansingen verdreven, zoodat hetzelve in den morgen van den 11den naar Santarem moest wijken.

— De fondsen waren heden (24 *October*) genoteerd: 5 pCt. kont. 101,60; op tijd 101,80; 3 pCt. kont. en op tijd 75,80; Nap. kont. 90; Spr. perpet. kont. 61¾; op tijd 61; 3 pCt. kont. en op tijd 36¼; Cortes 15.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 28sten October.

Bij Z. M. besluit van 20 dezer, No. 54, zijn de navolgende benoemingen gedaan in de regtbank van eersten aanleg te Alkmaar: tot officier, Mr. *G. van Leeuwen*; tot substituut-officier Mr. *A. C. J. Maas*; tot regter van instructie Mr. *B. van Laar*; tot regter Mr. *C. L. François*.

— Heden morgen heeft de onlangs door Z. M., tot voorzitter der Regtbank van eersten aanleg in deze stede, benoemde heer Mr. *C. J. van Heurden*, deze zijne functien met eene zeer gepaste aanspraak, ter gewone civile rolle, aanvaard.

— Uit Deurne wordt ons het volgende gemeld:

„Ten blijke van de belangstelling, die de dappere verdedigers van Vorst en Vaderland in den godsdienst stellen, moge ook weder dienen, dat er, alleen in den loop van de maand October, van het 1ste bataillon der 18de afdeeling, thans te Deurne gekantonneerd, welk bataillon zich overigens zoo door een uitmuntend gedrag als godsdienstige gezindheid bijzonder onderscheidt, niet minder dan 112 onder-officieren, en manschappen, belijdenis hebben afgelegd en tot ledematen zijn aangenomen. De onvermoeide ijver en het menschkundig onderrigt van den predikant dezer gemeente, de Wel-Eerw. Heer *Valkenburg* heeft deze betoond, is boven allen lof verheven, daar deze achtenswaardige leeraar in een kort tijdsbestek ook de minstgeoefenden tot dit groote werk in staat stelde, hunne belangstelling meer en meer opwekte en zich van hunne onbeperkte liefde wist te verzekeren. Volkomen mogt hij dan ook in zijne edele pogingen slagen, en het blijk dat zijn arbeid niet vruchteloos geweest is, kan ook daarin worden bespeurd, dat het kerkgebouw der gemeente te klein is om de menigte krijgslieden te bevatten, welke de openbare godsdienstoefening geheel vrijwillig met aandacht en eerbied bijwonen; terwijl een fraai geschenk, door de manschappen, die belijdenis aflegden, zonder eenige tusschenkomst hunner superieuren aan hunnen leeraar vereerd, als een meer bijzonder bewijs mag gelden van de achting en erkentelijkheid, die zij dezen hunnen leeraar toedragen, en hem tot een blijvend aandenken daarvan verstrekken kan.

— De belgische bladen van gisteren berigten het vertrek, zaturdag morgen, van vorst *Leopold* en zijne echtgenote naar Parijs. De jonge Prins is op Laeken verbleven.

— De rust, welke nu sedert een geruimen tijd te Gent geheerscht heeft, schijnt op nieuw gevaar te loopen van er gestoord te worden door de hevige uitvallen en opruijingen tegen de zoogenaamde orangisten, welke het onlangs hervormd, thans in veel heviger toon geschreven *Journal des Flandres* zich veroorlooft. De orangisten worden, in de artikels van dit blad, eerst de grootste misdaden te laste gelegd, en daarna het besluit opgemaakt, dat wijl zulke geweldige misdrijven, als waarvan hij hen beschuldigt, door de autoriteit ongestraft bleven, niets natuurlijker was dan dat het volk zich-zelven maar regt verschafte en dat er volksbewegingen plaats vonden. Zoo zegt het *Journal des Flandres* in een zijner jongste nommers, dat hij uit eene zekere bron vernomen heeft, dat de orangisten eene aanzienlijke somme gelds hadden ontvangen, om op nieuw eene restauratie te beproeven, dat er in 't geheim lijsten ten voordeele van den Antwerpschen brandstichter werden rondgedragen, dat de hoofden der partij menigvuldiger bijeen gezien werden, dat men op zijne hoede moest wezen gedurende 's vorsten afwezendheid te Parijs, en dergelijke. Misschien, zegt hij verder, zullen de ministers weldra inzien, dat zij eene geduchte verantwoordelijkheid op zich laden met deze verachtelijke wezens (de orangisten) langer ongestraft te laten; zoo niet, dan zal gebeuren hetgeen wij meer dan iemand vreezen, dat het volk tot het uiterste gebragt, de orangisten als het wild gedierte achterna zit: dat zij zich voor gewaarschuwd houden! — De *Messager de Gand* beantwoordt de uitzinnige taal van dit wraakzuchtig blad met eene oproeping aan de Gentsche ingezetenen, waarin hij hen voorhoudt, dat wijl de overigheid schijnt te sluimeren, hun, bij het gevaar dat hen boven het hoofd hangt, niets overblijft dan de handen in een te slaan en zich-zelven te verdedigen: beter acht hij, in de gegeven omstandigheden, den burgeroorlog, dan zijn huis lafhartig voor de plunderaars te openen en zijne hals weerloos den beulen aan te bieden.

— Ter Antwerpsche beurs van Zaturdag ll. waren genoteerd: Belg. 95⅝,¾; Metall. 95⅞,96; Braz. 67¼,68; Sp. perpet. 57¾,59⅛; 3 pCt. 37,38⅞; Uitgest. 11⅞,12¼; Nap. 84; Sicil. 90; Rom. L. 88⅞

In het wederkeerig hulp verleenen hebben de revolutionairen het verder gebragt dan de vrienden eener wettige bestaande order van zaken. Een constitutioneel vorst, uit een aloud vorstelijk stamhuis voortgesproten, steunende op de regten, welke door alle de vorsten van Europa reeds voor bijna 20 jaren erkend waren; steunende op de onkreukbare trouw en gehechtheid van geheel zijn volk, roept voor ruim drie jaren den bijstand zijner bondgenooten in, om het revolutionnair geweld en deszelfs alles vernielenden stroom te keeren; maar niemand verroert zich! Intusschen ontlast Frankrijk zich van het schuim van deszelfs bevolking, hetwelk naar Belgie stroomt om eenen koning te fabriceeren. Dom *Pedro* van zijn eigen troon verjaagd, is naauwelijks in Portugal aangekomen, om zich in den luister van eenen nieuwen, door hem op te rigten, troon neder te zetten, of duizende deugnieten worden in Frankrijk en Engeland onder de zoogenaamde banier der vrijheid geschaard, om hem te helpen. Prins *Leopold* indachtig aan de middelen, die den weg naar Brussel voor hem geopend hebben, wil niet achterlijk blijven om een *confrère* op dezelfde wijze te helpen, en doet daartoe zijne tuchthuizen ontruimen en derzelver bewoners naar Portugal inschepen. Wanneer het dan dom *Pedro* insgelijks moge gelukken zijn doel te bereiken, dan heeft hij zulks aan deze hulp te danken. *Leopold* en voor een deel ook donna *Maria* kunnen elkander alsdan de hand bieden, daar zij beiden het toppunt hunner wenschen gedeeltelijk door galeiboeven bereikt hebben; want de eerste zoogenaamde Fransche hulptroepen, welke in 1830 door *Pontécoulant* Belgie binnengevoerd werden en zooveel hebben bijgebragt tot de ontruiming van Namen en Gent, waren meest vrijgelatene galeiboeven. Hoe heerlijk moet niet het doel zijn, dat door zulke middelen bereikt wordt! Verheerlijkte vrijheid à la *Courrier Belge, Constitutionnel* e. s., welker troon door de pilaren van het schavot gedragen wordt!

Velen zien in de benoeming van eenen ambassadeur van het Pruissische hof, bij dat van Prins *Leopold* te Brussel, een *zeker* bewijs voor de toenadering der Pruissische staatkunde, tot die welke door het Belgisch bewind gevoerd wordt. Wij kunnen ons echter niet geheel met dat gevoelen vereenigen. Die benoeming, is, in ons oog, niet anders dan het gevolg der voorwaardelijke erkenning van het Leopoldsche bewind, door het Pruissisch kabinet, welke erkenning ons reeds sedert het bestaan der 24 artikelen bekend was; en als een gevolg van het daarop ontvangen van eenen Belgischen gevolmagtigde te Berlijn en de officiele aanneming van af hetgeen deze, van wege zijn hof, aan dat van Pruissen bekend maakte. Toen ter tijd deelden wij ons gevoelen, over dit de facto erkennen van het regt van insurrectie, aan onze lezeren mede; bij dat gevoelen blijven wij, nog meer dan toenmaals volharden toen wij onze overtuiging te kennen gaven, dat zulks eenmaal den Pruissischen Monarch zoude berouwen; de eerste stap was echter gedaan, en het verschuiven, of het niet dadelijk zenden van eenen zaakgelastigden, kon dezen stap niet uitwisschen. De zending van den heer *von Arnim* verergert alzoo de zaken, naar ons gevoelen, in geenen deelen, dan alleen dat het stoffe zal leveren aan alle oproerige geschriften, om zegezangen zamen te stellen en aan te heffen; men is echter aan die soort van opstellen te gewoon geworden, om er eenigen invloed op de gemoederen toe te kennen, die het wezenlijk wel met Koning en Vaderland meenen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 25sten October.

Volgens het *Journal des Debats* heeft het gouvernement depeches uit Madrid, van den 16den dezer ontvangen. Men was toen aldaar van meening dat don *Carlos* zich nog steeds in Portugal, en wel in de nabijheid van Alcantara op de uiterste grenzen bevond. Hij had aan den kapitein-generaal van Estramadura en aan den raad van Kastilien geschreven, om door deze zijne regten te doen erkennen; doch de eerstgenoemde, de generaal *Rodil*, had deze uitnoodiging door eene stellige weigering, de raad van Kastilien door den last om zijne goederen in geregtelijke bewaring te nemen beantwoord.

Bij een dekreet, van den 11den gedagteekend, heeft de Koningin den aartsbisschop van Mexico en den *Nicolas Gareli* tot leden van den raad van bestuur benoemd, in de plaats van den kardinaal *Marco-y-Catalan* en don *Caro*, die beide door ongesteldheid verhinderd werden zitting te nemen. Don *Nicolas Gareli* was minister van justitie onder het constitutioneel gouvernement. Behalven de brigade die van Madrid naar Vittoria, onder het bevel van den brigadier *Wall*, was afgezonden, zoude een tweede korps van het leger van den generaal *Sarsfield* zich insgelijks, tot demping van den opstand, naar Biscaya begeven. Een ander der ministeriele bladen vermeldt, dat men depeches van Barcelona van den 21sten en van Girona van den 22sten heeft ontvangen, welke vermelden, dat in de provincie tot dat oogenblik de rust niet ernstig was gestoord, terwijl men voortging in het belang der jonge Koningin vrijwilligers te wapenen.

Volgens een bijzonder berigt van Bajonne, waarvan wij de echtheid evenwel niet mogen waarborgen, zegt hetzelfde blad, zoude op den 23sten in de nabijheid van Tolosa, de generaal *Castagnon* met de koninklijke vrijwilligers uit Biscaje en Alava handgemeen zijn geweest, en waren de laatste [illegible] geslagen.

De *Indicateur de Bordeaux* van den 23sten schrijft, onder dagteekening van den 20sten uit Bajonne, dat eene enkele kompagnie van Tolosa te Irun was aangekomen, om de bezetting aldaar te versterken; dat overigens de tijding der bezetting van Vittoria door de troepen der Koningin, voorbarig scheen, wijl de koerier die den handelbrief had overgebragt, waarin zulks werd vermeld, niets van dit gewigtig voorval wist.

Te Bajonne liep den 21sten het gerucht, dat don *Carlos* eindelijk het Portugeesch grondgebied had verlaten, en zich aan het hoofd van eenige troepen, die zijne zijde kozen, voor Badajoz had vertoond.

— De plegtige rede, waarmede de Koning der Nederlanden de zitting der Staten-Generaal heeft geopend, heeft bij het algemeen eenen vrij goeden indruk gemaakt. De onafhankelijke dagbladen zien zich huns ondanks genoodzaakt, om voor ditmaal aan den vorst regt te doen wedervaren. De *Gazette de France* onder anderen zegt: De aanspraak van den Koning der Nederlanden bewijst dat het Haagsche kabinet alle vertrouwen op den goeden wil der diplomatie heeft opgegeven, maar dat de koning steeds in dezelfde standvastige gevoelens volhardt. Zoo veel kloekmoedigheid en zulk een edel vertrouwen in de natie doen alle vijandschap zwijgen, en, hoe ook gezind, kan men thans niet anders dan ontzag hebben, voor zulk een openhartig en standvastig gedrag, en voor het volk dat hetzelve toejuicht, terwijl het nog onder opofferingen gebukt gaat.

Volgens het *Journal du Commerce*, zullen drie duizend man Belgische troepen in dienst van dom *Pedro* overgaan.

— Men verzekert dat de bezetting van Ancona eerlang door twee bataillons zal versterkt worden, waartoe het ministerie tot voorwendsel geeft, dat de dienst, na bijna drie jaren, voor de geringe magt, te zwaar wordt.

— De fondsen waren heden (25 *October*) genoteerd: 5 pCt. kont. 102; op tijd 102,10; 3 pCt. kont. 74,35; op tijd 74,45; Nap. rent. kont. 90,50; op tijd 90,60; Sp. perpet. kont. 62⅞; op tijd 62⅞; 3 pCt. kont. en op tijd 37⅝; Cortes geopend 15¾.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 25sten October.

De *Schwäbische Merkur* geeft het volgende berigt uit Lombardije, van 15 October, te lezen. » De tijdingen uit Milano luiden sedert eenige dagen geruststellender, daar de inhechtenisnemingen zeldzamer worden, en al de medepligtigen aan de ontdekte zamenzwering of gevlugt of gevangen genomen zijn. Den eersten wenk van den aanslag ontving de politie van krijgslieden, bij welke pogingen gedaan waren, om hen voor de zamenzwering te winnen. Bij eenen advokaat vond men lijsten van alle de zamengezworenen, en van de personen die als offers waren aangewezen, en zoo kwam men op eenmaal achter het geheele onzinnige plan eener opgewonden, en overbeschaafde jeugd. Dat plan was op de leest der bekende *Giovine Italia* geschoeid, maar men had hetzelve uitgebreid; de deelnemers aan de zamenzwering mogten niet ouder zijn dan 30 jaren; alle vreemdelingen, die zich in het land bevonden, moesten van kant gemaakt worden; enzv. De uitbarsting was bepaald op de helft van October, gedurende de wapenoefeningen der bij Brescia vereenigde Oostenrijksche troepen; ten einde zich de afwezigheid der bezetting van Milano ten nutte te maken. Naar men verzekert, moeten er verscheiden honderden personen, ten deele jongelieden van aanzienlijke geslachten, in hechtenis genomen zijn. Op grond der reeds voorhanden bewijzen van hunne schuld, zouden zij allen de gestrengste straf te wachten hebben; maar men hoopt, dat de regering genade voor regt zal laten gelden, vooral daar deze oproerige ontwerpen niet den minsten weêrklank in den algemeenen geest des lands vinden, en zij, al ware het tot eene uitbarsting gekomen, toch waarschijnlijk op de goede gezindheid der menigte zouden hebben schipbreuk geleden."

— In eenen brief uit Konstantinopel van 26 September, dien de *Algemeine Zeitung* mededeelt, leest men: » Het verdrag met Rusland verontrust Engeland en Frankrijk in eene hooge mate. Tot hiertoe hadden de gezanten dezer mogendheden bij de Porte trachten te bewerken, dat zij zich uit eigen beweging van de met Rusland aangegane verbindtenissen mogt ontslaan. Maar op alle hunne inblazingen werd geen acht geslagen, daar de Sultan sedert de laatste gebeurtenissen een onbepaald vertrouwen op Rusland stelt. De gezanten van Frankrijk en Engeland zagen zich dus genoodzaakt aan hunne hoven te berigten, dat het vergeefsche moeite was de Porte op deze wijze te willen overhalen, en dat men daarvoor een gunstiger tijdstip moest afwachten. Te Londen en Parijs schijnt men dit gevoelen niet gedeeld, maar sterker daarop aangedrongen te hebben, dat van den Sultan de belofte wierd afgeperst, dat zich hij onverwijld aan het beschermheerschap van Rusland onttrekken en ten minste die bepaling uit het verdrag zou doen schrappen, waarbij Rusland gemagtigd wordt, om ingeval van nieuwe gevaren, onvoorwaardelijk bijstand aan de Porte te verleenen. Dien ten gevolge hebben gemelde Gezanten dezer dagen eene Nota aan den Reis-Effendi overhandigd, waarin zij dringend verlangden, dat de Porte op de vertoogen hunner Hoven ten aanzien van het verdrag met Rusland zoude achtslaan, en tevens verklaarden, dat zij, bij gebreke van dien, gelast waren om tegen dat verdrag stellig te protesteren, gelijk zij dit reeds bij voorraad deden, onder bijvoeging, dat de Porte het alleen aan zich zelve zou te wijten hebben, zoo zij bij vervolg van tijd aan haar lot wierd overgelaten.

» Op deze Nota heeft de Reis-Effendi in zeer beleefde bewoordingen geantwoord, dat het den Sultan leed deed niet in die mate aan de wenschen der Heeren Gezanten te kunnen voldoen, als hij onder andere omstandigheden volgaarne zou doen, en dat de Porte geene andere gelegenheid zou laten voorbijgaan, om door daden de vriendschappelijke gevoelens te bewijzen, die hij jegens de beide Hoven koesterde. — Het zal nu te bezien staan, welken indruk deze weigering des Sultans te Londen en Parijs zal maken. Niemand gelooft, dat dezelve terstond dadelijk ernstige gevolgen zal hebben, ofschoon de voortdurende aanwezigheid van een aanzienlijk getal Engelsche en Fransche oorlogschepen in den Archipel en ter reede van Smyrna aan velen bedenkelijk voorkomt."

— De laatste berigten uit Griekenland ontvangen vermelden dat men omtrent het midden der vorige maand aldaar eene uitgebreide zamenzwering ontdekt heeft, welke niet anders ten doel had, dan het tegenwoordig bestuur geheel omver te werpen, en zich, zoo het heette, van den dwang en den invloed van vreemdelingen vrij te maken. Een aantal personen waren als medepligtigen in hechtenis genomen, onderanderen noemt men *Colocotroni*, *Niketas*, *Grievas*, *Plaputas* en andere hoofden, die nog in den loop van dit jaar als afgevaardigden koning *Otto* te München kwamen begroeten. Het schijnt intusschen, dat men zich aan dezen toeleg niet veel laat gelegen liggen, daar de jonge koning weinige dagen later een landreis door den Peloponnesus heeft ondernomen. Op de eilanden schijnt de geest van onafhankelijkheid meer algemeen te blijven voortduren. Gedurig ontmoet men aldaar bedenkelijken weerstand bij de invordering der belastingen, en waarschijnlijk zoude dit ernstiger gevolgen hebben, indien niet de nabijheid der Fransche en Engelsche eskaders de misnoegden den moed benam.

— Te Weenen zijn den 18 dezer de fondsen genoteerd geweest; 5 pCt. Metall. $91\frac{5}{8}$; 4 pCt. $81\frac{1}{4}$; Bankactien 1169.

ENGELAND.

LONDEN, den 26sten October.

De bijzondere berigten uit Lissabon tot den 12den dezer ontvangen, bevestigen den aanval die de troepen van dom *Pedro* twee dagen te voren op de verschansingen der Miguellisten hebben gedaan en de voordeelen door de eersten daarbij op de laatstgemelden behaald (*zie reeds de latere berigten van ons vorig nommer*). De Miguellisten moeten zich kloekmoedig hebben verdedigd en eerst na een gevecht van vijf uren zijn afgetrokken. Omtrent het verlies dat van beide zijden geleden werd, zijn de berigten zeer verschillende; door sommigen wordt dat der Miguellisten op 3000 man begroot, terwijl de aanvallers slechts 5 a 600 man zouden verloren hebben; andere daarentegen spreken slechts van 1000 man aan de zijde der belegeraars, van 100 a 200 aan de zijde der belegerden. Tegen den 14den, den verjaardag van dom *Pedro*, verwachtte men eenen nieuwen en waarschijnlijk beslissenden slag.

— Door buitengewone gelegenheid heeft men hier vernomen, dat de koningin regentes van Spanje het bestuur van dona *Maria* heeft erkend. Men meent dat zulks door het Engelsch gouvernement, als eene uitdrukkelijke voorwaarde van de erkentenis der jonge koningin van Spanje werd bedongen.

— De Spaansche Minister bij Dom *Miguel*, *Cordova*, wiens gevoelens verdacht waren, heeft van Madrid het bevel bekomen, dien Vorst te verlaten, en wel zonder het in achtnemen van de gewone formaliteiten.

— Den 23 hebben de markies *van Funchal*, als buitengewoon gezant, en de ridder *de Lima*, als buitengewoon envoyé en gevolmagtigd minister van koningin dona *Maria*, hunne geloofsbrieven aan Z. M. den koning aangeboden.

— De binnenlandsche fondsen waren gisteren, ten gevolge van ongunstige geruchten wegens Spanje, lusteloos; de 3 pCt. gered. stonden $86\frac{7}{8}$; de 3 pCt. gecons. $87\frac{1}{8}$ à 87; Ned. $2\frac{1}{2}$ pCt. 49 à $49\frac{1}{8}$ de 5 pCt. 92 à $92\frac{1}{4}$; Spanje $22\frac{1}{8}$, Portugal 72 à $72\frac{1}{2}$; nieuwe Portug. bons $58\frac{7}{8}$ à $59\frac{1}{8}$.

NOG EEN WOORD OVER 'S KONINGS TROONREDE.

Dat heeft dan, zeiden wij bij ons zelven, na de lezing van 's Konings aanspraak, Vader *Willem* gezegd; in *dien* toon, en in *dien* geest heeft hij weder tot de vertegenwoordigers van ons volk gesproken; en, vroegen wij er bij: waar zijn de Koningen? die naar gelang der omstandigheden waarin zich hunne Rijken bevinden tot hunne volken, het woord zóó kunnen, zóó zullen, zóó durven . . . zóó mogen voeren?

Wij lazen dikwerf de aanspraken van andere Vorsten, en als wij ons dan de betrekkingen hunner regeringen tot hunne Volken voorstelden, dan kwam het ons dikwerf voor, als waren de gekroonde sprekers doordrongen geweest van het denkbeeld, hetwelk door de spreuk; » mauvais jeu, bonne mine!" wordt uitgedrukt! — Maar soortgelijke gedachte kan niet in den geest van Nederlands Koning opkomen, en de Nederlander geloofde Hem gaarne, » *dat Hij met genoegen zich bevond in het midden der vertegenwoordigers van het trouwe volk, dat niet ophoudt door blijken van deszelfs liefde en trouw, Hem, onder de zorgen des Bestuurs op te beuren.*"

Mannelijk, waardig, en edel, is de gang en houding der geheele Rede, en bijzonder voelden wij ons getroffen door de uitdrukking, die reeds in den aanvang voorkomt: *gedurende den loop uwer vorige zitting, werden de onderhandelingen tot regeling der gevolgen van den Belgischen opstand, tijdelijk vervangen door dwangmiddelen tegen Nederland, waarvan de geschiedenis nog geen voorbeeld, in vollen vrede, opleverde.* Neen waarlijk, de jaarboeken der Volken bieden geene daadzaken aan, gelijksoortig aan die, welke Nederland in den verleden jare van deszelfs Vrienden en Bondgenooten ondervonden heeft. Omdat ons volk, een zelfstandig volk, onze Koning, een vrije Koning wilde zijn en blijven, en dat geen van beide schandelijke bepalingen verkozen te onderschrijven, die ten gunste van het jammerhartigst oproer hun werden voorgelegd: *daarom* wilden de beide Gouvernementen der zoogenaamde vrijzinnigste Natien, *Frankrijk* en *Engeland*, er ons toe dwingen! *daarom* roofden zij als ellendige zeeschuimers, in vollen vrede, onze schepen weg! *daarom* tastteden zij in vollen vrede, met monsterachtige overmagt, onze sterkten aan, terwijl de overige Mogendheden het schandtooneel in de verte bleven beschouwen, en de val der Citadel van Antwerpen zelfs niet in staat was hen te doen gevoelen, dat het beginsel van alle wettig bestuur, aldaar, ook door hun toedoen, onder puin en gruis, en bloed wierd begraven! —

De Troonredenen zijn doorgaans de maatstaf, naar welken men met meerdere of mindere waarschijnlijkheid den tegenwoordigen toestand eens volks beoordeelt, en op den volgenden berekeningen maakt. Dien maatstaf onzer tegenwoordige en aanstaande gesteldheid, mogen wij gerust geruststellijk uit 's Konings aanspraak ontleenen.

Vragen wij nu naar de *tegenwoordige* gesteldheid des Vaderlands, dan levert zij, ja, eene zonderlinge mengeling op van licht en donker, doch is nog altijd van dien aart, dat men zich, na al het aangedaan onregt en ondervonden leed, verbazen moet, van nog in onderscheidene opzigten te hooren gewagen van voordeelen, hoedanig het Vaderland, onmiskenbaar, genieten mag. Of zijn het dan geene voorregten, die voorbeeldelooze volharding, geestdrift en moed onzer legermagt? die eensgezindheid van allen, bij het lijden der belangen van allen? die rust en orde, daar echter alles uit zijn verband schijnt gerukt? die toestand onzer geldmiddelen bij zulke overspannene uitgaven? Maar! wij willen 's Vorsten aanspraak niet in hare bijzonderheden nagaan, elk leze en oordeele, en erkenne dankbaar, dat

Nederland en zijn Koning nog meer bondgenooten gehad hebben, dan er van deze die beiden mishandeld, verlaten, of vergeten hebben.

Ten aanzien der toekomstige gesteldheid kan men dunkt ons, uit 's Konings woorden, deze stelling opmaken: » dat er wel is waar uitzigt is op eenen spoedigen vrede, maar dat men zich tot verwerving van denzelven, dan ook gereed moet maken tot opofferingen. Welke en hoe groot die opofferingen zullen zijn, willen wij niet gissen, maar gerustelijk mogen wij op den voorgrond stellen, dat in de onderhandelingen, die men hervatten zal, even als altijd, de eer, de waardigheid en de wezenlijke belangen des Vaderlands zullen worden in het oog gehouden. Wat nu overigens die opofferingen zelve belangt, wij laten de verantwoording daarvan over aan de zwarte staatkunde dezer Eeuw, en zien verlangend uit naar de wijze, waarop men het eens zal willen verdedigen, hoe dezelfde Mogendheden, welke bij de Acte van Weenen het Rijk der Nederlanden met eede gewaarborgd hebben, bij eene latere Acte, dat zelfde Rijk, al wederom bij eede, hebben vaneengescheurd.

En Gij, Koning van het oude, trouwe Nederland, verschijn Gij lang nog te midden van vertegenwoordigers, die hoe zij soms in begrippen over sommige onderwerpen verschillen, nogtans allen met woorden en daden innig overeenstemmen, in dezelfde hoofdzaak, in liefde tot U en het Vaderland! Regeer nog lang over een volk, dat uwe waarde kent, dat u hartelijk bemint, en u zoo gaarne als » Vader des Vaderlands" begroet! Doorleef nog vele maar rustiger jaren, dan die gij nu met God en met uw volk hebt doorgeworsteld! Bloeije uw deurlijke Koningsstam in vele loten uwer waardig, en beloone de Almagtige uw vertrouwen op zijne hulp in den bloei van ons volk, dat met regt zich op u verhovaardigt, gelijk gij met regt deszelfs waarde voor de oogen van Europa hebt gehandhaafd.

X.

Letterkundig Berigt.

DE WEDERWAARDIGHEDEN DES LEVENS, of *de Gevolgen van Onwettige Verbindtenissen*, uit het Engelsch, door den Vertaler *der Brieven van den Koning van Polen* JAN SOBIESKY. Te *'s Gravenhage*, bij A. KLOOTS, 1833.

Indien wij alleen de vertaling van dit boek te beoordeelen hadden, wij zouden er niets dan goeds van te zeggen hebben. De heer C. DE F (lines) heeft zuiverheid van taal met juistheid van uitdrukking gepaard; en aan de naauwkeurigheid zijner vertolking hebben wij geene reden om te twijfelen, ofschoon wij, onbekend zijnde met het oorspronkelijke, daarover niet met grond kunnen oordeelen. Eene andere vraag is, of het boek de onderscheiding verdiende van in onze taal te worden overgebragt. Wij zijn om, den uiteen loopenden smaak der lezers, altijd schroomvallig ons oordeel uit te spreken over werken, welker eerste verdienste zijn moet de lezers te prikkelen, met name over romans, wanneer dezen niet eene stellig nadeelige strekking hebben, hetgeen wij van het hier aangekondigde boek in geenen deele kunnen zeggen; en wij willen het dan ook voor niets meer, dan eene uitspraak van onzen eigenen bijzonderen smaak gehouden hebben, wanneer wij betuigen, dat van deze *Wederwaardigheden des Levens* het verhaal ons weinig onderhoudend en de moraal flaauw is voorgekomen.

Prijscourant der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, *den 26sten October.*

	pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers 4 uur.		pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers 4 uur.
NEDERLANDEN.									
Werkel. schuld	2½	50	50½	50½	Cert. dito 1831	5	91⅞	91⅝	91¾
Dito dito	5	93½	93¾	93 7/16	Obl. te Londen	5			
Uitgestelde dito		1			Certif. te Hamb.	5			
Kansbill. dito		22⅜	22½	22 5/16	Inschrijv. Amst.	6	65¼	65½	65¼
Amort. Syndic.	4½	87⅜	87⅝	87 9/16	Certificat. dito	6			
Dito dito	3½	70⅝	72		POLEN.				
Schatkistbillett.	5	101¾	102		Aand. Loot. ƒ 300				
Oorlogslasten	5	99¾			PRUISSEN.				
Leening 1831	6				Dito dito R. 50.		90		
Handel-Maats.	4½	94¼	94½	94½	OOSTENRIJK.				
FRANKRIJK.					Dito dito ƒ 100	5			
Inschr. Grootb.	3	75	75¼	75	Dito dito „ 250	4			
ENGELAND.					Metalliek	5	92¼	92½	92⅝
Dito per 12 Aug.	3				Dito Lond. gen.	5			
SPANJE.					Dito	2½			
Certificat. Amst.	5	58	58½	58⅝	Oblig. *Goll & C.*	5			
Dito £ 1000	5	58			Dito	4			
Oblig. 5 pc. Sch.	5	11¾	11⅞		Cert. Stadsb. dit.	2½			
Certificats Lond.	5	13	14		Ween. Bankact.	3			
NAPELS.					DENEMARKEN.				
Certificat. F & B	5				Leening te Lond.	3			
Dito *Falc.* F & B	5				BRAZILIEN.				
Leen. Lond. R.	5				Dito *Rotschild*	5	67		
RUSLAND.					GRIEKSCHE.				
Obl. *Hope* 1815	5	100½			Dito te London	5			
Dito dito 1828	5	101¼							

Ter Effecten-Societeit van gisteren (*27 October*) zijn de hollandsche fondsen tegen de volgende prijzen verhandeld: Integr. 2½ pCt. 50 ¼ 49⅞; 5 pCt. 93 1/16 93; Kansbill. ƒ 22⅜, 22 5/16; Syndic. 4½ pCt. 87⅝ ½; de Sp. perpet. 59⅛ 59; 3 pCt. 38½.

⁎ Op den 22sten dezer, des avonds om 8 ure, overleed te *Oirschot*, zeer onverwacht, onze geliefde en dierbare Broeder, de Wel-Ed. Gestr. Heer HENRI E MATILE, gepensioneerd Luitenant-Kolonel, in den ouderdom van ruim 56 jaren.

EINDHOVEN, den 26. October 1833.

A. M. DAUSSCHOT,
Geboren MATILE.
Uit aller Naam.

Wij geven van dit voor ons zoo treurig sterfgeval langs dezen gebruikelijken weg aan familie, vrienden en bekenden kennis.

INSTRUMENTAAL CONCERT.

Op Woensdag den 30. October 1833, des avonds om 6 ure, in de zaal van den Schouwburg te *Breda*, door VAN DER VINK SCHRIWANECK, Eerste Violist te *Breda*, en Directeur van de op te rigten Zangschool aldaar.

De prijs van entrée is bepaald, voor één' Heer op ƒ 1, en voor iedere Dame op ƒ 0,50.

⁎ In het begin der maand October, is onder *Drimmelen* komen aandrijven en aangehouden, eene TWEEBARIGE BOOT. Te bevragen bij CON. K. VAN DRIMMELEN aldaar.

⁎ Mr. J. DE ROO, Notaris te *Tiel*, provincie *Gelderland*, zal, namens zijne Principalen, op Woensdag den 20sten November 1833, in het openbaar doen inzetten, en op Woensdag den 4den December daaraanvolgende, finaal verkoopen, beide ten huize van den Heer J. L. BOESSINK, in den *Gouden Leeuw*, te *Tiel*, des namiddags ten 4 ure, de navolgende ONROERENDE GOEDEREN, onder *Rumpt*, *Gellikum*, *Beest* en *Rhenoy*, in het district *Tiel*, provincie *Gelderland* gelegen, en zulks in perceelen en massa's, zooals bij de aanplakbilletten is vermeld, te weten:

Onder Rumpt.

1°. 8 bunders, 72 roeden en 70 ellen BOUWLAND.
2°. 26 bunders, 19 roeden en 60 ellen WEILAND.
3°. Een DERDE in den *Rumptschen Tiend*, hebbende hetzelve over de laatste 12 jaren, jaarlijks, door elkander gerekend, opgebragt eene somma van ƒ 350.

Onder Gellikum.

4°. Een HUIS, ERVE en HOF, met 2 bunders, 98 roeden en 80 ellen BOSCH en WEILAND, en nog 12 bunders, 10 roeden en 50 ellen WAARDEN en WEILAND, van het beste Alooi.

Onder Rhenoy.

5°. 11 bunders, 14 roeden en 77 ellen WAARDEN, en 1 bunder, 55 roeden en 60 ellen BOSCH.

Onder Beest.

6°. 9 bunders 61 roeden en 90 ellen WEILAND.

Alle de voorschreven Goederen zijn herkomstig uit de nalatenschap van wijlen den Hoog Wel-Geboren Heer L. D. W. C. Baron VAN TENGNAGELL, in der tijd te *Arnhem* overleden, en uit de nalatenschap van wijlen de Hoog Wel-Geboren Vrouwe DOUAIRIÈRE TENGNAGELL, geboren DORTH.

Nadere informatien zijn te bekomen ten kantore van voorn. Notaris DE ROO, bij wien, 8 dagen voor den inzet, de conditien van verkoop zullen ter lezing liggen. Brieven *franko*.

⁎ Te *'s Princenhage* bij P. VAN POPPEL, zijn te bekomen: alle soorten van VRUGTBOOMEN en verwisselende Gewassen, alle soorten van dennen, PLANTSOENEN en goed onderhouden HEESTERS, bijzonder EIKEN; prijzen der Eiken Heesters zijn: van 6 duim ƒ 10, van 8 à 10 duim ƒ 12, van 15 duim ƒ 17,50 per 100 stuks, andere Heesters en Plantsoenen naar evenredigheid.

STOOMPAKKET-VAART

TUSSCHEN

ROTTERDAM en LONDEN,

In Dienst der General Post-office

voor Passagiers en Goederen.

De Stoompakketten der General Steam Navigation Company, in bovengemelde Dienst, vertrekken geregeld iederen Woensdag en Zaturdag van *Londen* en *Rotterdam*.

De prijzen der plaatsen zijn: in de Eerste Kajuit £ 3 en in de Tweede Kajuit £ 2.

Het vertrek van *Rotterdam* is bepaald op:

Woensdag den 30. October, des morgens ten 11 ure.

Nadere inlichting, bij de Agenten voornd, J. W. SMITH & COMP. en P. A. VAN ES.

BIJ BROESE & COMP., TE BREDA,

ZIJN VOORHANDEN DE VOLGENDE ALMANAKKEN VOOR 1834:

I. H. Clauren, Vergissmeinnicht. Ein Taschenbuch für 1834. ƒ 5,30.
II. Cornelia. Taschenbuch für Deutsche Frauen. . . . . . „ 5,30.
III. Rosen. Ein Taschenbuch. . . . . . „ 5,30.
IV. Penelope. Taschenbuch. . . . . . „ 3,90.
V. Almanach de Gotha. . . . . . „ 2,30.
VI. Nederlandsche Anekdoten-Almanak. . . . . . „ 0,90.

alsmede:

VII. Vues Pittoresques des Lacs, des Montagnes, des Parages et des Châteaux des Comtés de Westmoreland, Cumberland, Durham et Northumberland; d'apres les dessins originaux de Thomas Allom; avec des notices historiques et topographiques, par J. F. Gerard, A. M. L'ouvrage forme un vol. in-quarto, imprimé sur papier fin. Chaque livraison contient quatre vues gravées en taille douce, supérieurement executées. Il parait un numero tous les quinse jour, prix 60 Cent.

Te BREDA, bij BROESE en COMP, Boekdrukkers en Boekverkoopers